

سختی های فقر و سهل انگاری حکومت

حفیظ الله ذکی

پس از امنیت، بیکاری بزرگترین مشکل مردم افغانستان به شمار می رود. در واقع ناامنی و بیکاری از جهات مثبت و منفی بایکدیگر رابطه متقابل و دو سویه دارد. پروژه های بزرگ اقتصادی که به اشتغالزایی کمک می کنند و می توانند هزاران نفر جویای کار را به سوی خود جلب کنند، بیشتر به امنیت ضرورت دارد. در فضای ناامنی، ریسک سرمایه گذاری بالا می رود و انگیزه سرمایه گذاری را به شدت کاهش می دهد. از سوی دیگر بیکاری در باز تولید ناامنی در کشور نقش عمده و اساسی را ایفا می کند. با توجه به حضور و فعالیت گسترده گروه های تروریستی در کشور و با عنایت به ضعف حاکمیت مرکزی، زمینه جذب جوانان بیکار در گروه های تروریستی به راحتی فراهم می شود و این گروه ها با شعارها و آموزه هایی که با روحیه و احساسات جوانان همخوانی دارد، می توانند لشکری از جوانان بیکار و کم سواد را به سمت انتحار و فعالیت های تروریستیک سوق دهد.

در افغانستان معضل بیکاری تنها به ناامنی مربوط نمی شود، بلکه عوامل فساد، خویشخوری، نبود برنامه، بروکراسی دست و پاگیر، نبود قوانین جامع و پاسخگو، فقدان اراده جدی برای اشتغال زایی و نیز خروج نیروها و مؤسسات بین المللی، هر کدام در افزایش روند بیکاری در کشور تأثیر گذار بوده است.

در کنار همه دشواری ها، اما سهل انگاری حکومت در این زمینه، امر ناخوشودنی به حساب می آید. حکومت با سیاست ها و رویکردهای پر اشتباه، میهم و مدارا گونه خود، نه تنها نتوانست از کمک های خارجی در راستای تأسیس و بازسازی زیربنای اقتصادی سود ببرد که زمینه های سرمایه گذاری های داخلی و خارجی را نیز در غرقاب فساد از بین برد و سبب فرار سرمایه از کشور گردید. امنیت سرمایه گذاری مهمترین اصل اقتصادی به شمار می رود. تا زمانی که این امنیت تأمین نشود، آینده سرمایه گذاری در هاله از ابهام قرار می گیرد و سرمایه گذار نمی تواند جزئیات مفاد سرمایه اش را برای آینده پیش بینی نماید.

علاوه بر آن مقامات حکومتی در بازی فساد، بخشی زیادی از بودجه ملی را به نفع شخصی خودشان حیف و میل کردند و بخشی دیگر آن را در جاهای نه چندان ضروری به مصرف رساندند. البته معضل بیکاری، کاهش میزان سرمایه گذاری و افزایش ناامنی از سوال های قابل پیش بینی بود. بنابراین وضع ناپسندانه کنونی تنها پرباوند ناگزیری ها و ناگامی های سیاسی حکومت و حاکمیت ملی نیست؛ بلکه حکومت قبلی اساس گذار وضعیت نامطلوب فعلی به حساب می آید که برای پیشگیری از آن کمترین کاری هم انجام نداد. ولی مردم از حکومت جدید انتظار داشتند تا با اتخاذ سیاست های روشن، شفاف و جامع در عرصه های امنیتی و اقتصادی، فشار ناشی از فقر و بیکاری پر دامنه در کشور را کاهش دهد و با ارایه راهکارهایی در راستای مبارزه با فساد و تدوین قوانین جامع و پاسخگو در عرصه تجاری و اقتصادی و اصلاح نظام اداری، از یک طرف سطح امنیت سرمایه گذاری در کشور را بالا ببرد و از سوی دیگر گره های قانونی و اداری که سبب افزایش فساد در روند سرمایه گذاری می شود، را کاهش دهد.

سهل انگاری و بی توجهی دولت در برآوردن خواست ها و تقاضاهای اولیه و ضروری مردم، سبب کاهش میزان امیدواری مردم نسبت به آینده گردیده است. امروز مردم در کمال بی باوری و بی اعتمادی به سر می برند، امروز شهروندان از کارگردهای حکومت وحدت ملی هم خسته شده اند و هم مأیوس و ناامید. امروز مردم مجبور می شوند که از زیر سیطره حکومتی که مقامات آن صرف برای آینده خود و خانواده های شان اندیشه می کنند، به هر صورتی فرار کنند و راه نجاتی برای خودشان بیابند. این اجبار برخی از مردم را به سوی حمایت از گروه های هراس افکن سوق داده و برخی دیگر را به سوی مهاجرت به کشورهای خارجی. چنانچه حکومت به این معضل عاقلانه، منصفانه و عادلانه برخورد نکند، ممکن است در سال های آینده سیر و تحول مردم با قیامده نیز به آخر برسد.

«قزاقستان و افغانستان: در برابر چالش ها و تهدیدات امروزی، به سوی همگرایی و پیشرفت اقتصادی»

مصاحبه محترم امیرتای بیتیموف سفیر جمهوری قزاقستان در جمهوری اسلامی افغانستان

کنفرانس وزرا برگزار شد، که در هنگام افتتاح آن نورسلطان نظربایف رئیس جمهوری قزاقستان گفت: «عنصر اساسی برنامه همکاری جهانی را احیاء اقتصاد افغانستان تشکیل میدهد. باید توسعه همکاری های اقتصادی در منطقه تسریع شود و افغانستان به گونه فعال به این منطقه ای حالات اضطراری و کاهش حوادث طبیعی در شهر المانی، حمایت نموده است. به نوبه خود قزاقستان طرفدار حل مسالمت آمیز اختلافات در افغانستان میباشد، شریک فعال کابل در پروژه استانبول کشور های قلب آسیا، میباشد.

— او امیرتای مکاشوویچ، وضعیت همکاری میان قزاقستان و افغانستان را چگونه ارزیابی میکنید، نظر شما در مورد آینده توسعه این همکاری ها؟

همکاری دوجانبه میان کشور های مان به طور مداوم و پیوسته توسعه میابد. در عرصه سیاسی درک متقابل از وضعیت کنونی در جهان، منطقه، افغانستان و اطراف آن میان هر دو کشور موجود است. قزاقستان به عنوان عضو جامعه جهانی و کشور منطقه از حل بحران افغانستان حمایت میکند. نسیمکه آگاهی دارید، آستانه در پروژه استانبول کشور های «قلب آسیا» در مورد افغانستان اشتراک دارد.

در ماه اپریل سال ۲۰۱۳ در شهر المانی

مرکزی و جنوبی ضد افرات گراتی که در ماه جون سال روان در شهر آستانه برگزار گردید، اهمیت جهانی داشت و هیئت افغانی نیز در آن اشتراک نموده بود. محترم قیض محمد عثمانی وزیر حج و اوقاف جمهوری اسلامی افغانستان در اجلاس نوبتی پنجمین کنگره ادیان جهانی و سنتی سخنرانی نمود و موضوع رابطه جوانان را با اسلام مطرح نمود.

قزاقستان عضو گروپ اعتماد سازی در بخش مواد مخدر در پروژه استانبول میباشد.

— از نظر شما، کدام سکور های اقتصادی و با اجتماعی برای افغانستان در آینده نزدیک باید اولویت داشته باشد؟

من فکر میکنم، برای دست یافتن به موفقیت های اقتصادی در آینده نزدیک، افغانستان باید از همین حالا تکنولوژی توسعه تولیدات خود را مشخص و ساخت پروژه های مهم اقتصادی و اجتماعی را آغاز کند. آموزش با کیفیت فنی و مسلکی را تأمین نماید، تجارت داخلی خود را تقویت نماید تا کمپنی های قزاقستانی در شرایط مناسب بتوانند موفقاته فعالیت نمایند. در مورد همکاری های متقابل تجاری و اقتصادی باید گفت که قزاقستان یکی از سرمایه گذاران با قدرت منطقه در افغانستان میباشد.

ما به افغانستان به عنوان یک کشور در حال رشد مینگریم و میخوانم مناسبات خود را قسم بسازیم که هدف آن دستیابی به حجم بالای معاملات تجاری، سرمایه گذاری، رابطه گسترده در بخش زیربناها، زراعت، انرژی و همچنان تعلیم و فرهنگ باشد. در حال حاضر کمپنی های هر دو کشور با مساعی مشترک تلاش دارند فرصت های جدید تجاری را مشخص نمایند و شرکت های مشترک را ایجاد و تقویت کنند که در نهایت امر باعث افزایش استفاده محصولات و خدمات قزاقستان در بازار های افغانستان میشود. من به این عقیده ام که این نتایج اصلی روابط دوجانبه میان کشورهای ما است. که به نوبه خود ضرورت زمان هم است. در اخیر، برای مردم دوست و برادر افغانستان آرزوی دستیابی هر چه سریعتر به یک اقتصاد ملی پویاتر را داریم و صلح و ثبات دائمی را برای شان تمنا دارم. شهر کابل، افغانستان ۱۷ نوامبر سال ۲۰۱۵

محمد رفیع محمودیان / منبع: رادیو زمانه / قسمت دوم

ترور و پناهجویی

محمد رفیع محمودیان / منبع: رادیو زمانه / قسمت دوم

خود که بر مبنای ارزشهایی ویژه خود دست به کنش و دشمنی میزند، وجود او جز وجودی ارزشی چیز دیگری نیست. او همچون انسان دکارتی فلسفه مدرن از تن خود فاصله گرفته، آنرا همچون یک دستگاه مکانیکی می بیند. دستگاهی که باید از آن به سان وسیله مبارزه استفاده کرد. بدن و زندگی برای او دارایی ارزشی در خود نیستند. در جهان او نابودی را می جوید و تمام زندگی خود را بر آن متمرکز ساخته است. فقط او اگر نابود شود نمی تواند کاری (یا کار بیشتری) خرابکارانه انجام دهد. به سان تروریست او همانی است که هست. به تغییر در اصلاح او نمی توان امید بست. فقط در نبودش می توان از دست او رهایی یافت. با او استدلال نمی توان کرد و اندیشه او را نمی توان از بین برد. نه به این خاطر که او دارای باوری نیست بلکه به آن خاطر که او چیزی جز باور یا مجموعه ای از باورهای معین بدون ارتباط به تن و زندگی نیست. بدون تردید، نابودی او فقط با کشتن او میسر است ولی این نه فقط بدن او است که باید نابود شود بلکه همچنین اراده و وجود او. تن او آنجا دارای موضوعیت

محو نشده و دچار فرو پاشی نشود. ولی دشمن مطلق وجود دارد - دشمنی که با او دارای هیچ وجه مشترکی نیستیم. نمونه چنین دشمنی تروریست است. در زمینه دشمنی با او تا حد نابودیش می توان پیش رفت و لازم نیست هیچ تردیدی در مورد دشمنی او و دشمنی با او داشت.

تن محض و بدن فرو کاسته شده فیلسوف ایتالیایی جورجو آگامبن ما را متوجه اهمیت تقسیم بندی کلاسیک یونانی بین **zōē** (حیات محض - نزد همه موجودات زنده) و **bios** (شیوه حیات یک فرد یا یک گروه) ساخته است. با استفاده از این تقسیم بندی می توان به تفاوت مهمی بین پناهجو و تروریست پی برد و جایگاه آنها را در سیاست معاصر بازشناسان. پناهجو موجودی است فروکاسته به تن. وجود او وجود انسانی است نیازمند کمک. او همه نیاز است. امکانات و توان او در کمترین حد است. به جایی وارد شده که با وجود او به چه بسا جهان زندگی او بیگانه است. توانمندی های فرهنگی او خود به خود به کمترین حد می رسند. چون از راه دور آمده توان جسمی و مادی او نیز در کمترین حد است. او باید سر پناهی یابد تا بتواند زندگی کند همین و بس. مسئله او زندگی محض است. از موقعیتی گریخته است که زندگی و امنیت و آرامش (بنیادین) او را تهدید می کرده. پس از او نباید درباره او افکارش پرسید. بیش از هر چیز باید به نیازهای اولیه او پاسخ داد. باید پوشاک، مسکن و در نهایت کار در اختیار او قرار داد و امکان برخورداری از امنیت و آرامش را برای او فراهم آورد. صرف وجود انسانی او موضوعی است که باید توجه و حساسیت ما را برانگیزد. تروریست چیزی جز دشمن محض نیست. او نه بر مبنای تانمندی و وجود انسانی

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگرددیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله ذکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

دبیران: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلاص

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷